

Turku, Lokakuun 3. p:nä 1902

Rakas Helmi!

Lämmin kiitos teille kaikille meille osoittamastanne ystävällisyydestä ja vieraanvaraisuudesta! - Maanantaina sain sitte alkaa suursiivouksen, jonka nyt vasta olen saanut loppuun. Minna tuli tänne keskiviikkona aamupäivällä matkalla Ahvenanmaalle, hän jatkoi täältä matkaansa samana päivänä ja palaa huomenna. Toivon hänen nyt viipyvän luonamme edes vuorokauden.

Nyt täytyy ruveta puhumaan sydämen kyllyydestä. Niin kuin tiedät ovat Hovioikeudet nykyään yleisen puhdistuksen ja huomion esineenä ja ensimmäisenä tekona on jokaisesta eroitettu kolme vanhinta jäsentä ja arvatenkin uhkaa kaikkia muita sama tulevaisuus. Onnettomuudeksi adjungeerattiin Alfred toistaiseksi (arvattavasti koko lukukaudeksi jos niin kauan Turun Hovioikeus on olemassa) erään jäsenen sijaan, joka lääkärintodistuksen nojalla on pyytänyt virkavapautta. Tämä adjunktioni, joka tavallisissa osoissa olisi meriitti on nyt päinvastoin turmiollinen, sillä Hovioikeus asettuu tietysti vastarintaan, joten Alfredin on mahdoton yksin olla toista mielipidettä ja seuraus tästä on tietysti virasta erottaminen ja puille paljaille joutuminen. Tätä Alfred nyt suree niin ettei saa rauhaa ei yöllä eikä päivällä ja on melkein kykenemätön työhön. En minä edes millään voi häntä lohduttaa koska tulevaisuus minusta on yhtä synkkä ja toivoton kuin hänestä. Onni onnettomuudessa on nyt kuitenkin se että kolme jäsentä joka Hovioikeudesta kokoontuu ensi sunnuntaina Helsinkiin yhteiseen neuvotteluun, jossa sitte päättävät mille kannalle asettuvat, niin että kaikki Hovioikeudet ovat yksimielisiä päätöksissään ja toimissaan. (Tämä kokous on tietysti aivan yksityinen).

Varmaa turmiota kohtaan ne kuitenkin kaikki menevät niin kauan kun eivät vähääkään anna perään ja mukaannu. Onhan kuitenkin turvallisempaa kaikkien ollessa yksimielisiä. Ei löydy ainoatakaan henkilöä Turun Hovioikeudessa nykyisten jäsenten tahi apujäsenten joukossa, joka olisi taipuvainen vähimpään myönnötykseen, joten siis voit käsittää Alfredin aseman. Jos nyt siinä kokouksessa päätetään asettua vastarintaan täytyy Alfredin olla yksimielinen toisten kanssa. Kaikissa tapauksissa on Hovioikeuksien virkamiesten asema äärettömän vaikea ja myöskin heidän tulevaisuutensa mennyt. Voit siis käsittää Alfredin surun ja toivottomuuden! Ei sinun kaikesta tästä sen yleisemmin pidä kertoa, tietysti isälle ja siskoille, vaikka minun täytyi keventää sydäntäni, Vähän sitä ylimalkaan tietää mitä toisena päivänä tapahtuu. Onnelliset ne ihmiset jotka eivät ole valtion viroissa, eivätkä ainakaan tällä kertaa juristeja! sillä juristeille ei ole enää mitään tulevaisuutta niin pian kun Hovioikeudet hävitetään sillä sitte tulee tietysti tuomarien vuoro j.n.e. Synkkä tulevaisuus! Jollei edes Alfredia nyt

olis adjungeerattu, vaikka onhan se kovin raukkamaista vetäytyä pois silloin kun on hätä käsissä.

Mitään hauskaa ei minulla nyt ole kerrottavaa, odotan kovin Minnan tuloa, että voi ja saa vapaasti puhua viisaan ja ymmärtäväisen sekä osaaottavan siskon kanssa. En minä sentään ole niin epätoivoinen kuin Alfred, mutta se taitaakin olla kovin kevytmielistä minulta. Tahdoin kertoa kaiken tämän teille että jotain tietäisitte edeltäpäin kun pahin isku tulee. Terveisiä isälle ja Artturille sekä Vänniläisille Alfredilta ja Julialta.